

متن پرسش

ای عجبا من چه منم؟ عرض سلام و ادب و احترام: بیست و هفت سال سن دارم و در تمام روزهای عمرم فقط یک روز مصداق مصراع من خود به چشم خویشتن دیدم که جانم می رود شدم در تشییع جنازه ی شهید یحیی براتی. استاد اطمینانی خدا انداخت به دلم در شهید شدن میدونم یک روز شهید میشم و فکر می کنم حدود پنج تا شش سال دیگه شاید کمتر و شاید بیشتر. یه سوالی دارم و یه پاسخ ناب اسلامی میخوام. توصیه ی شما به غیر از دنبال کردن مباحث و در میان گذاشتن آن با دیگران در کتب شما و دیگر کتب که در صددش بوده ام و هستم و خواهم بود چیست در استفاده ی بهینه از عمر جهت ترقی هرچه بیشتر و بیشتر روحی و معنوی، در کل استاد آخرین مقامی که تو این دنیا میشه بهش رسید چیه؟ تعریف من از زندگی این بود که کمال نقطه نداره چون خداوند نامحدوده و ما همواره باید به سمت بهتر شدن در حرکت باشیم ولی تو کتابهای عرفانی یک بار می بینم نوشته مقام رضا بالاترینه یک بار مقام فنا و... اگر هیچ و حتی یک درصد هم وقت شریفتان گرفته نمی شود پاسختان را برایم ایمیل کنید. پاسگزارم استاد گرانقدر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید به «حبّ» فکر کرد و خود را از هر آنچه ما را از «دوست داشتن» محروم می کند، آزاد نمود. در جلسه ی ۹۵ شرح کتاب «جامع السعادات» بحثی تحت عنوان «محبت به خدا مبنای محبت به خلق» به آدرس زیر شده است. خوب است که صوت آن جلسه را استماع فرمائید. موفق باشید

<http://lobolmizan.ir/sound/۱۱۴۸#۷۴۹۳>